

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Henrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Quomodo exeundum à malis

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

bere qui totus à deo pendeat, nō à mundo, neq; ab his
 quæ in mundo sunt, qui fixus sit in coelestibus & æ-
 ternis rebus utcunq; corpus rebus corporalibus uti
 cogatur. Mundum diligere Ioanni significat cor im-
 mersum esse & quasi sepultum huius mundi uolupta-
 tibus, & sic delicijs mūdānis inhiare, imò absorptum
 esse, ac si perpetuo sibi hic uiuendū foret. Hæc ex Pau-
 li uerbis manifesta sient, 1. Cor. 7. Cæterum illud di-
 co fratres, tempus contractum est, superest, ut qui ha-
 bent uxores, sint tanquam non habentes: & qui plo-
 rant, tanquam non plorent: & qui gaudent, tanquam
 non gaudeant: & qui emunt, tanquam non posside-
 ant: & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utan-
 tur. Præterit enim habitus huius mundi.

Quod exeundum sit à malis, quo Paulus ex Leuit.
 26. utitur, hoc dicimus. Illud præcipue Israëlitis di-
 ctum esse, ne sordibus gentium contaminentur, de qui-
 bus 4. Reg. 17. Quod si urges literā, nec à filijs Israël
 unquam factum est, ut ex terra gentium hac migra-
 rint, semper inter gētes uersantes, quas dominus non
 omnino eradicare uoluit e terra. Sic ergo egressi sunt
 ab eis, ut sibi ab eorum immunditijs & uitijs, etiamsi
 in medio earum uersarentur, cauerent. Hoc idem no-
 bis hodie faciendum, ut longe egrediamur ab eis ani-
 mo & uita, corpore enim non licet, nisi mundum &
 quidquid uidetur deserere uelimus. Vel dic tu, quomo

do apostoli gentibus prædicassent, si ipsis inter gentes uersari non licuisset? Non docet Paulus secessionem corporalem, sed cautionem & abstentionem animi, qua sit ut in medio spinarum rose efflorescant. Nihil ergo pugnant contra me tuæ authoritates, sed contra eos qui carni sese dediderunt turpissimos seruos, qui uitam impuram & beluinam uiuunt, quorum corda crapula & ebrietate obruta iacent, similes omnino gentibus, qui deum ante oculos suos non habent, semper hoc Sardanapalicum iactantes: Edamus & bibamus, cras enim moriemur. Quos ego haudquaquam defendo, nec eorum institutum probo. Ego de hisce gaudijs & societatibus loquor, ubi aliquando pij honeste & amice cõueniunt, idq; publice & cum gratiarum actione, ut quum sunt panegyres & festa quædam celebriora, ex certis causis & rationibus instituta. Ibi conueniunt unius gentis homines in timore dei, alter alterum honestis conuiujs excipit: quod fieri potest ad alendam cõcordiam, charitatem & pacem. In istis publicis coetibus minus impudentiæ & audaciæ licet, minusq; designatur flagitiorum, quàm dum in conuenticulis ganeis ac secessionibus abstrusi delitescunt: uel dum nocturnis horis in loca quædam obscuriora, in antra, in syluas sese recipiunt seorsim, ut olim Romæ factitatum legimus, donec bona pars nobilium matronarum pudicitia periclitaretur. In coetu enim publico semper

eo semper sunt quos reueriti turpitudinē horremus. Publici conuentus minus periculosi.
 Deinde licet bonis & honestis uiris, turpibus cœptis quorundam resistere, & eos ab inhonesto proposito auertere & auocare. Horrendum dictu, quid seorsim flagitiosi si cum similibus congregentur & neminem habeant qui obstet, designare audeant. Hæc fieri non possunt in publicis & solennibus conuentibus, ubi metu bonorum mali deterriti à flagitiosis tum factis, tum dictis uel inuiti abstinere coguntur. Omittuntur interim multa mala, quæ in secessionibus perpetrantur. Honestis gaudijs inhonesta & turpia, ut clauus clauo, repelluntur & retunduntur. Hæc à ueteribus ita sunt usurpata, ut aliquando publicis conuiujs alerent concordiam & amicitiam instaurarent, choros aliquando ducebant cum decore. Nec defuerunt exercitia quædam quibus corpora prompta agiliaq; tum etiam uegeta reddebant, ne ocio torperent ignauo, ut cursu, aut disco cæterisq; huiusmodi rebus, quibus diu uacabāt: alij qui priuatim cōueniunt uino, alea et turpiorib. rebus tenentur. Secessio ergo ista qua uos insignes et sancti esse uultis, aliud nihil est q̄ nouus monachus. Quid dico? Philautia est, pertinacia, demētia, melancholia, contentio, inuidia, & odium acerbissimū. Cōuenticula uestra, oēs hoīes, qui uestris dogmatibus non subscribūt, pro gentilibus, et infidelib. ducūt & Satane tradūt, quasi nemo præter uos seruiat deo.